

UZASADNIENIE

wyroku z 17 czerwca 2022 roku

Powód M. P. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa – Zakładu Karnego w N. kwoty 40.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od daty zasądzenia roszczenia oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na dochodzoną kwotę składają się: odszkodowanie w wysokości 21.520 zł, z tytułu kosztów leczenia poniesionych przez powoda oraz zadośćuczynienie w wysokości 18.480 zł. Powód wskazał, że przebywając w Zakładzie Karnym w N., wchodząc na piętrowe łóżko, spadł z drabinki, w wyniku czego doznał urazu lewego stawu ramiennego. Zdaniem powoda upadek był spowodowany poluzowaniem się drabinki piętrowego łóżka, co wynikało z zaniedbań Zakładu Karnego w N..

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała, że uraz doznany przez powoda miał charakter przeciążeniowy, zaś w trakcie badań, u powoda stwierdzono stan po wcześniejszych wielokrotnych operacjach barku. Strona pozwana podniosła również, że powód uzyskał w Zakładzie Karnym wszelką niezbędną pomoc medyczną oraz, że wyposażenie celi w zakładzie jest w stanie umożliwiającym jego bezpieczne użytkowanie, zaś wszelkie uszkodzenia i nieprawidłowości są usuwane na bieżąco. Drabinki w oddziałach penitencjarnych są, jak wskazano w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, trwale zamontowane na śruby zamkowe, a gwint w śrubach zamkowych zbity jest tak, aby nie można było go odkręcić.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. P. odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w N. od 27.12.2019 r. do 02.03.2020 r. W okresie od 27.12.2019 r. do 10.01.2020 r. wyżej wskazany przebywał w pawilonie E, celi nr 212, zaś w okresie od 10.01.2020 r. do 02.03.2020 r. w pawilonie E, celi nr 211.

Dowód : informacja o rozmieszczeniu M. P. w Zakładzie Karnym w N. – k. 44 akt.

W dniu 24.01.2020 r. M. P. wchodził po drabince na łóżko piętrowe w zajmowanej przez siebie celi. W trakcie wykonywania tej czynności M. P. spadł na podłogę.

Dowody : zeznania świadka R. J. (1) złożone na rozprawie z 30.11.2021 r., czas: 00:09:57-00:24:41; zeznania świadka R. J. (2) złożone na rozprawie 19.01.2022 r., czas: 00:15:43; zeznania powoda M. P. złożone na rozprawie -8.02.2022 r.; czas: 00:05:40-00:28:51.

Drabinka w łóżku piętrowym, na które wchodził M. P. była przyczepiona stabilnie do łóżka. Łóżka w celach są solidne, wykonane z metalu i bardzo ciężkie, w związku z czym trudno je poruszyć.

W celi, w której przebywał M. P. nie zgłaszano problemów z wyposażeniem. Drabinki zamontowane do łóżek były w dobrym stanie. Zgłaszane przez osadzonych w Zakładzie Karnym w N. usterki są naprawiane niezwłocznie. Drabinki sprawdzane są regularnie przez kwatermistrza.

Dowody : zeznania świadka D. G. złożone na rozprawie 30.11.2021 r., czas: 00:49:31-00:55:40; zeznania świadka D. M. złożone na rozprawie 30.11.2021 r., czas: 01:00:25-01:02:54; zeznania świadka Ł. P. złożone na rozprawie 19.01.2022 r., czas: 00:09:57-00:15:26.

Z uwagi na odczuwany po upadku silny ból ręki i stawu wyżej wskazanemu została udzielona pomoc medyczna. Został on zawieszony do (...) w G.. Rozpoznano tam u M. P. zwichnięcie przednie lewego stawu ramiennego. W wywiadzie stwierdzono, że doznane przez M. P. uszkodzenie ciała nastąpiło w wyniku urazu przeciężeniowego stawu. W szpitalu zaaplikowano wyżej wskazanemu środek znieczulający, nastawiono zwichnięty staw oraz założono chustę trójkątną. Jednocześnie zalecono M. P. noszenie chusty ortopedycznej przez okres 3 tygodni, kontrole w poradni ortopedycznej za 3 tygodnie, leki przeciwbólowe i elewacje kończyny.

Dowody : karta informacyjna z (...) w G. z 24.01.2020 r. - k. 6, 63 akt; skierowanie do poradni specjalistycznej z 24.01.2020 r. - k. 49 akt.

Przed 24.01.2020 r. M. P. doznawał urazów stawu barkowego, w związku z czym był trzykrotnie poddawany leczeniu operacyjnemu.

Dowody : książka zdrowia osadzonego M. P., wywiad z 05.12.2019 r. - k. 59 akt; zeznania powoda M. P. złożone na rozprawie 08.02.2022 r., czas: 00:40:14-00:40:50.

M. P. w okresie po upadku z piętrowego łóżka odczuwał ból górnej lewej kończyny, w związku z czym w lutym 2020 roku korzystał z pomocy medycznej w Zakładzie Karnym.

Dowód : książka zdrowia osadzonego M. P. – k. 7-7v, 52-56 akt.

Po opuszczeniu Zakładu Karnego w N. M. P. kontynuował leczenie lewego stawu ramiennego w (...) s.a. w S., S. - S. oraz (...) Centrum sp. z o.o. w S..

W dniu 05.03.2020 r. wykonano ogólne badanie lekarskie oraz usg stawu ramiennego lewego. Stwierdzono stan po przebytej rekonstrukcji ścięgien stożka rotatorów oraz tenodezie.

W dniu 18.03.2020 r. wykonano badanie MR stawu barkowego lewego. W opisie stwierdzono stan po wielokrotnych operacjach barku, widoczność artefaktów pooperacyjnych w miejscu przyczepu ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego, w rzucie guzka większego kości ramiennej oraz w rzucie części bliższej trzonu kości ramiennej.

W dniu 18.05.2020 r. wykonano badanie rtg stawu barkowego, w którym stwierdzono stan po leczeniu operacyjnym.

Dowody : historia zdrowia i choroby pacjenta M. P. z 05.03.2020 r. wykonane przez (...) s.a. w S. - k. 14 akt; badanie ortopedyczne w (...) s.a. w S. z 11.03.2020 r. - k. 8 akt; MR stawu barkowego lewego z 18.03.2020 r. wykonane w S. - S. – k. 11 akt; fv 14069/03/ (...) z 18.03.2020 r. - k. 10 akt; badanie rtg stawu barkowego z 18.05.2020 r. wykonane przez (...) Centrum sp. z o.o. w S. – k. 13 akt; faktura nr (...) z 18.05.2020 r. - k. 12 akt; badanie ortopedyczne z 27.05.2020 r. wykonane przez (...) s.a. w S. – k. 15 akt.

W dniu 08.10.2020 r. M. P. przeszedł operację polegającą na rekonstrukcji ścięgna mięśnia podłopadkowego oraz podgrzebieniowego oraz rekonstrukcje górnej torby stawu barkowego lewego w Centrum Medycznym (...).

Dowody : umowa z 08.10.2020 r. zawarta 08.10.2020 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. – k. 17-17v akt; załącznik nr 1 – zalecenia dla pacjenta po przebytej operacji – k. 16 akt; faktura nr (...) z 08.10.2020 r. - k. 18 akt; karta informacyjna Novum Ortopedia w S. z 08.10.2020 r. - k. 9 akt; badanie ortopedyczne z 26.10.2020 r. po operacyjne w Centrum Medycznym (...) s.c. w S. – k. 21 akt.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na zeznaniach świadków, częściowo na zeznaniach powoda oraz na dowodach z dokumentów dołączonych do pism procesowych stron. Wskazać należy, że dokumenty te stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia w tym zakresie, co wynika z treści art. 243(2) k.p.c.

Na podstawie zeznań świadków D. G., D. M. oraz Ł. P. Sąd ustalił jaki był stan wyposażenia celi zajmowanej przez powoda w Zakładzie Karnym w N., w okresie, w którym doszło do przedmiotowego zdarzenia. Z zeznań tych wynika jednoznacznie, że sprzęty znajdujące się w pomieszczeniu mieszkalnym nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia osadzonych. Jak wskazali świadkowie, łóżka, z których korzystają osadzeni są solidne, wykonane z metalu. Ze względu na ich wagę i rozmiary poruszenie nimi jest znacznie utrudnione. Stan łóżek jest regularnie sprawdzany przez kwatermistrza, zaś zgłaszane usterki sprzętu usuwane są na bieżąco.

Zeznania wyżej wskazanych należało ocenić jako spójne i przekonujące. Przedstawione przez nich opisy łóżek znajdujących się w celach mieszkalnych, ich stanu i właściwości korelowały ze sobą. Sąd nie dostrzegł w zeznaniach świadków nieścisłości, które mogłyby podważać wiarygodność tych środków dowodowych.

Zeznania wymienionych świadków we wskazanym wyżej zakresie są sprzeczne z zeznaniami świadków zawnioskowanych przez powoda, tj. R. J. (1) oraz R. J. (2), a także z twierdzeniami samego powoda. Ci ostatni wskazywali mianowicie, że łóżka w celi, w której przebywał M. P. były niestabilne oraz wymagały naprawy. Zeznania wyżej wskazanych nie są jednak jednoznaczne. R. J. (1) wskazywał, że śruby znajdujące się w łóżkach w zakładzie karnym ruszają się, zaś personel zakładu nie dokręca ich na bieżąco. Jednocześnie R. J. (1) oświadczył, że nie pamięta czy w konkretnym przypadku, omawianym w ramach niniejszej sprawy, śruby faktycznie były poluzowane. Świadek wskazuje jedynie, że jest to możliwe. Analiza jego zeznań prowadzi do wniosku, że formułuje on swoje twierdzenia nie w odniesieniu do celi, w której przebywał w trakcie zdarzenia z 20.01.2020 r. M. P., a w odniesieniu do ogólnych warunków jakie według niego panują w różnych celach jednostki penitencjarnej. Świadek wskazuje bowiem, że w pozostałych celach, w których przebywał były problemy z niedokręconymi drabinkami, nie wie jednak czy taki problem występował w celi, w której mieszkał z powodem. Wskazuje, że zgłaszał tego rodzaju usterki służbie więziennej, ale nie wie czy jakiegokolwiek zgłoszenia, w tym odnośnie drabinek łóżek piętrowych, miały miejsce w celi, w której doszło do zdarzenia. Oświadcza, że w przypadku zastrzeżeń co do wyposażenia pomieszczeń, reakcja pracowników zakładu następowała po miesiącu, jednocześnie jednak wskazuje, że w celi z M. P. przebywał zaledwie parę dni oraz, że nie pamięta, aby w celi tej było wówczas cokolwiek naprawiane.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że z zeznań R. J. (1) nie wynika, aby w celi, w której powód uległ wypadkowi łóżka były zniszczone, niestabilne, zaś śruby drabinek poluzowane. Oświadczenia świadka cechują się dużym stopniem ogólności, zaś przy poruszaniu kwestii szczegółowych, tj. odwoływaniu się do stanu konkretnych łóżek w konkretnej celi, świadek nie jest w stanie potwierdzić, że były one w jakiś stopniu uszkodzone, czy drabinki przymocowano niestabilnie, ani nawet czy jakiegokolwiek nieprawidłowości były zgłaszane pracownikom zakładu. Świadek nie wie również, czy ewentualne usterki naprawiono. Z uwagi na powyższe, zeznania R. J. (1) należało uznać w przedstawionym zakresie za niewiarygodne i niemogące stanowić podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu również relacja R. J. (2) odnośnie stanu technicznego łóżek w celi, w której przebywał powód nie może być podstawą do przyjęcia, że faktycznie łóżka te były uszkodzone w zakresie stanowiącym zagrożenie dla ich użytkowników. Świadek wskazał, że nie sprawdzał sam, ani przed zdarzeniem ani po zdarzeniu czy drabinka, której używał M. P. była poluzowana lub odkręcona. Świadek oświadczył, że musiała być już odkręcona przed zdarzeniem, zaś jako podstawę swoich twierdzeń wskazał to, że słyszał jak śruby łóżka pracowały w trakcie wchodzenia powoda po drabinie, tj. słyszał dźwięk metalu, ocierania się metalowych elementów o siebie. Zdaniem Sądu nie jest to wystarczająca podstawa do uznania, że w wyposażeniu celi występowały wskazywane usterki, tym bardziej, że świadek wskazywał, iż osobiście nie sprawdził stanu drabinki. Dźwięk metalu, czy skrzypienie łóżka mogło być słyszalne nawet w przypadku prawidłowego przymocowania drabinki i nie przesądza o tym, że cała konstrukcja była niestabilna.

Za niewiarygodne Sąd uznał również zeznania powoda, który wskazywał na zły stan celi oraz nieusuwanie usterek przez zakład karnych mimo zgłaszanych zastrzeżeń. Powód wskazywał, że R. J. (2) wypisał na karteczce uszkodzoną drabinkę, jednocześnie jednak świadek, choć potwierdzał, że okoliczność taka była zgłaszana służbie więziennej, wskazywał też, że sam nie sprawdzał stanu drabinki. Ponadto R. J. (2) twierdził, że nie przypomina sobie aby drabinka była naprawiana, powód zaś wskazał, że drabinkę naprawiono, jednak śruby ponownie się obluźowały.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom powoda w zakresie w jakim wskazywał jaka była przyczyna jego upadku z drabinki. Okoliczność ta pozostaje w związku z opisywanym przez przesłuchiwanych w sprawie stanem celi. Powód twierdził mianowicie, że gdy wchodził na łóżko drabinka się poruszyła, w wyniku czego spanikował i puścił drabinkę co spowodowało jego upadek na podłogę. M. P. wskazał zatem, że przyczyną jego upadku był zły stan łóżek, w tym drabinki, która prowadziła na górną część piętrowego łóżka. W ocenie Sądu pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie nie potwierdza wersji powoda w tym zakresie.

Wskazane przez M. P. okoliczności nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach świadków D. G., D. M. i Ł. P., którzy, jak już wyżej wspomniano, wskazywali na prawidłowy stan wyposażenia celi oraz bieżące usuwanie wszystkich stwierdzonych uszkodzeń. Twierdzeń powoda nie potwierdzają również zeznania zawnioskowanych przez niego świadków, tj. R. J. (1) oraz R. J. (2). Wskazać należy, że żaden z tych świadków nie widział momentu upadku powoda. Zobaczyli oni jedynie już leżącego na podłodze i krzyczącego z bólu M. P.. R. J. (1) wskazywał przy tym, że poczuł, że całe łóżko się przechyliło. Z kolei R. J. (2) nie wskazywał na to, że łóżko się przechyliło, a jedynie wskazywał na poluźnione śruby drabinki jako powód upadku. Świadek opierał przy tym swoje twierdzenia w tym zakresie na tym, że słyszał dźwięk ocierającego się o siebie metalu. Nie widział natomiast jak powód wchodził po drabince, ani momentu, w którym drabinkę tę puścił. Zeznań wyżej wskazanych co do okoliczności zdarzenia nie można zatem uznać za jednoznaczne i spójne.

Mając na uwadze zeznania świadków, nie można było stwierdzić, aby puszczenie drabinki przez powoda oraz upadek M. P. na podłogę były spowodowane złym stanem piętrowych łóżek będących na wyposażeniu zajmowanej przez niego sali, w tym niedokręconą do łóżka drabinką.

Z uwagi na wyżej wskazaną niewiarygodność zeznań świadków R. J. (1) oraz R. J. (2), a także powoda, Sąd oparł się na twierdzeniach tych osób jedynie w zakresie, w jakim wskazali, że 24.01.2020 r. M. P. wchodząc na łóżko piętrowe upadł na podłogę, w wyniku czego doznał urazu skutkującego znacznym bólem. Okoliczność udzielenia powodowi niezwłocznej pomocy medycznej, a także dalszej pomocy medycznej w zakładzie karnym potwierdza karta informacyjna z (...) w G. z 24.01.2020 r., wystawione w tym samym dniu skierowanie do poradni specjalistycznej oraz książka zdrowia osadzonego.

Sąd, na podstawie dokumentów medycznych w postaci: historii zdrowia i choroby pacjenta M. P. z 05.03.2020 r. wykonanej przez (...) s.a. w S., badania ortopedycznego w (...) s.a. w S. z 11.03.2020 r., MR stawu barkowego lewego z 18.03.2020 r. wykonanego w S. – S., fv (...) z 18.03.2020 r., badania rtg stawu barkowego z 18.05.2020 r. wykonanego przez (...) Centrum sp. z o.o. w S., faktury nr (...) z 18.05.2020 r., badania ortopedycznego z 27.05.2020 r. wykonanego przez (...) s.a. w S. książki zdrowia osadzonego M. P. i wywiadu z 05.12.2019 r., ustalił, że powód przed zdarzeniem z 24.01.2020 r. doznawał już urazu lewego barku z czym wiązały się trzy zabiegi operacyjne. Okoliczności te potwierdził również powód w swoich zeznaniach.

Na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, a także umowy z 08.10.2020 r. zawartej 08.10.2020 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., załącznika nr 1 – zalecenia dla pacjenta po przebytej operacji, faktury nr (...) z 08.10.2020 r., karty informacyjnej (...) w S. z 08.10.2020 r., badania ortopedycznego z 26.10.2020 r. w Centrum Medycznym (...) s.c. w S., Sąd ustalił, że po wyjściu z zakładu karnego powód kontynuował leczenie, w tym przebył kolejną operację barku.

Z kolei na podstawie informacji o rozmieszczeniu w jednostce penitencjarnej Sąd ustalił w jakim okresie i jakich celach powód przebywał będąc w Zakładzie Karnym w N..

Wskazać należy, że wyżej wskazane dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony niniejszego postępowania co do prawdziwości zawartych w nich danych, zaś Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Oceniając stan faktyczny niniejszej sprawy, skonstruowany na dowodach, których ocena została wyżej przedstawiona, Sąd uznał, że żądanie powoda nie znajduje uzasadnienia, wobec czego powództwo winno zostać oddalone.

Powód dochodził żądania na zasadzie odpowiedzialności Skarbu Państwa z szkody spowodowane przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie władzy publicznej. Podstawą prawną żądania był zatem art. 417 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. i art. 445 k.c. Zgodnie z powołanymi przepisami w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty (art. 444 § 1 k.c.), jednocześnie sąd może wówczas przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.). Ocena przesłanek odpowiedzialności za szkodę następuje zaś na podstawie art. 417 k.c.

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej. Do przesłanek odpowiedzialności należy zatem zaistnienie: szkody, niezgodnego z prawem działania państwa w sferze imperium, a zatem w sytuacjach, gdy państwo może jednostronnie kształtować prawa lub obowiązki innego podmiotu oraz adekwatnego związku przyczynowego między działaniem przy wykonywaniu władzy publicznej a powstaniem szkody. W ocenie Sądu powód nie wykazał bezprawnego zachowania państwa ani związku przyczynowego między jego zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem) a powstaniem szkody.

Bezprawność, o której mowa w art. 417 k.c. należy rozumieć ściśle, jako takie zachowanie, które wykracza poza obowiązujące nakazy i zakazy wynikające z norm prawnych. Bezprawność nie oznacza zatem działania niezgodnie z normami moralnymi, obyczajowymi czy zasadami współżycia społecznego. W bezprawności jako przesłance odpowiedzialności odszkodowawczej państwa chodzi o niezgodność z konstytucyjnie rozumianymi źródłami prawa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie – I Wydziału Cywilnego z 27.02.2014 r., I ACa 880/13, L.).

W ocenie Sądu strona pozwana nie naruszyła przepisów prawa. Powód wywodził swoje twierdzenie o naruszeniu porządku prawnego przez Skarb Państwa z niezapewnienia mu odpowiedniego, bezpiecznego wyposażenia celi. Wskazywał, że mimo istniejącego w tym zakresie obowiązku strony pozwanej, nie udostępniła mu ona łóżka w dobrym stanie, wyposażonego w odpowiednio zamontowaną, stabilną drabinkę. Zdaniem powoda, drabinka była źle przymocowana, śruby poluzowane, co wykluczało jej bezpieczne użytkowania i w konsekwencji doprowadziło do wypadku 24.01.2020 r.

Sąd nie podziela powyższych twierdzeń powoda. Zgodnie z art. 108 ustawy z 06.06.1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U.2021.53 t.j. z 2021.01.11) administracja zakładu karnego ma obowiązek podejmowania odpowiednich działań celem zapewnienia skazanym bezpieczeństwa osobistego w czasie odbywania kary. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie uzasadnia przyjęcia, że strona pozwana uchybiła obowiązkowi wskazanemu w powołanym wyżej przepisie.

Jak przedstawiono przy dokonywaniu oceny dowodów, powód nie wykazał, aby stan wyposażenia celi, w tym zajmowanego przez niego łóżka i drabinki, zagrażał życiu lub zdrowiu jego bądź innych osadzonych. W ocenie dowodów wskazano na powody uniemożliwiające uznanie, że zeznania zawnioskowanych w pozwie świadków potwierdzają wersję powoda. Sąd oparł się natomiast na zeznaniach D. G., D. M. oraz Ł. P., których zeznania również były przedmiotem powyższej oceny, a którzy wskazali, że wyposażenie celi było w dobrym stanie, drabinki były regularnie sprawdzane przez kwatermistrza, zaś zgłaszane usterki usuwano niezwłocznie.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że bezprawność zachowania strony pozwanej nie została wykazana przez powoda, na którym ciążył w tym zakresie ciężar dowodzenia. Sąd nie stwierdził, aby Skarb Państwa – Zakład Karny w N. zaniechał zapewnienia powodowi bezpiecznego i stabilnego sprzętu do użytku w celi.

W dalszej kolejności należało w ocenie Sądu uznać, że w ramach niniejszej sprawy niewykazana została również przesłanka w postaci związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem strony pozwanej a uszczerbkiem na zdrowiu powoda. Przy ocenie zaistnienia adekwatnego związku przyczynowego należy odnieść się do treści art. 361 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Ocena zaistnienia omawianego związku przyczynowego winna rozpocząć się od zbadania, czy bez danego zdarzenia (zachowania naruszającego przepisy prawa) doszłoby do powstania szkody. W razie odpowiedzi twierdzącej należy ocenić, czy stwierdzony związek między zdarzeniem a szkodą jest normalny (adekwatny). Określone następstwo należy uznawać za normalną konsekwencję zdarzenia, jeżeli „w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest zwykłym następstwem” tego zdarzenia (wyrok Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z 26.01.2006 r., II CK 372/05, L.).

Zakładając nawet, w celu omówienia zaistnienia wyżej opisanej przesłanki, że strona pozwana istotnie nie zapewniła powodowi odpowiedniego łóżka, należałoby stwierdzić, że związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem, a szkodą w postaci uszkodzenia barku M. P., nie został wykazany. Zwrócić należy uwagę na to, co wynika zarówno z dokumentacji medycznej, jak i z zeznań samego powoda, że w przeszłości powód borykał się już z istotnymi problemami zdrowotnymi w zakresie sprawności lewego barku. Bark powoda był kilkakrotnie operowany, co zostało odnotowane przy okazji wykonywania powodowi badań w trakcie i po opuszczeniu zakładu karnego. W związku z powyższym nie można w stopniu wystarczającym dla celów dowodowych stwierdzić, że uszczerbek na zdrowiu wskazany przez powoda jako szkoda, był spowodowany upadkiem z drabinki, czy istniał już wcześniej, a upadek jedynie wzmógł dolegliwości, przyczynił się w pewnym stopniu do ich powstania, czy też wywołał jedynie dolegliwości bólowe. Niewątpliwie 24.01.2020 r. doszło do zwichnięcia stawu, który tego samego dnia został nastawiony. Dalsze konsekwencje zdrowotne występujące u powoda, w tym konieczność rekonstrukcji ścięgna mięśnia podłopatkowego oraz podgrzebieniowego, a także rekonstrukcja górnej torby stawowej barku (którym to zabiegiem powód poddał się w październiku 2020 roku), mogły nie wynikać z przedmiotowego zdarzenia.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że związek przyczynowy między uszczerbkiem na zdrowiu powoda i koniecznością poddania się operacji, a jego upadkiem z drabinki 24.01.2020 r., nie został wykazany. Niewątpliwie zaś to właśnie na powodzie reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika spoczywał w tym zakresie ciężar dowodzenia, zgodnie z treścią art. 6 k.c. Związek ten nie wynika z dostarczonej przez powoda dokumentacji medycznej, która nie wskazywała jednoznacznie na upadek z drabinki jako przyczynę problemów zdrowotnych powoda, które ostatecznie prowadziły do operacji w październiku 2020 roku. Jednocześnie uznaniu związku przyczynowego niezbędnego dla ustalenia odpowiedzialności w trybie art. 417 k.c. sprzeciwiają się ustalone w sprawie fakty w postaci istnienia wcześniejszych urazów lewego barku u powoda i stanu po kilku operacjach.

Z uwagi na niewykazanie zaistnienia przesłanek odpowiedzialności z art. 417 k.c. Sąd uznał, że żądanie powoda jest nieuzasadnione i w pkt I. wyroku oddalił powództwo w całości.

W pkt II. wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania stosownie do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 98 § 1(1) k.p.c. oraz art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. W niniejszej sprawie powództwo zostało oddalone, zaś strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła wniosek o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. Poniesione przez stronę pozwaną koszty wyniosły po 3.600 zł i złożyło się na nie wynagrodzenie dla pełnomocnika z wyboru ustalone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1800 z 2015.11.05). Jednocześnie Sąd zasądził odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, zgodnie z art. 98 § 1(1) k.p.c.

W pkt III. wyroku Sąd ustalił, że nieuiszczone koszty sądowe, od których poniesienia zwolniony był powód ponosi Skarb Państwa. Powód był zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie, zgodnie z postanowieniem z 23.06.2021 r., zgodnie z wynikiem procesu to na nim spoczywałby obowiązek poniesienia tych kosztów, jednakże z uwagi na zwolnienie go z tego obowiązku, koszty zostały poniesione przez Skarb Państwa.

(...) J. O.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

a. (...)

b. (...)

4. (...)

G., (...)

AS J. O.